

Dosarul nr. 2rac-464/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – A. Cucerescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Simciuc, A. Danilov, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Consiliul municipal Chișinău împotriva Cooperativei de Construcții a Garajelor nr. 96 cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, s-a menținut hotărârea din data de 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 19 decembrie 2017 Consiliul mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcții a Garajelor nr.96 (în continuare CCG nr. 96), prin care a solicitat încasarea sumei de 913 979,08 lei, ce reprezintă plata pentru folosirea terenului în perioada 30 iulie 2010- 10 ianuarie 2018 și suma de 7,95 lei, ce reprezintă plata pentru cheltuielile poștale.

În susținerea cererii de chemare în judecată Consiliul mun. Chișinău a indicat că lotul de pământ cu suprafața de 1,83 ha, cu numărul cadastral XXXXX, situat în municipiul Chișinău, sector Buiucani, str. Milano, 19/1, pe care sunt amplasate imobilele proprietate ale CCG nr. 96, constituie proprietate municipală.

Prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010 a fost stabilit pentru CCG nr. 96 modul unilateral a plății pentru folosirea terenului proprietate municipală.

Astfel, CCG nr. 96, prin prisma art.10, alin. (1) în colaborare cu art. 10¹ din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 cu privire la prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului urmează să achite plata pentru folosirea terenului proprietate municipală.

Reclamantul a menționat că plata anuală pentru utilizarea terenului dat, constituie suma de 169 048 lei, fapt despre care CCG nr. 96 a fost informată prin scrisoare

recomandată. De asemenea, a fost informată și despre modalitatea de achitare a plăților pentru utilizarea terenului și despre contul la care urmează să efectueze decontările.

Consiliul mun. Chișinău a mai menționat că în conformitate cu prevederile „metodologiei calculării prețului estimativ al terenurilor din intravilanul municipiului Chișinău” și „Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale”, aprobate prin deciziile Consiliului mun. Chișinău nr. 3/24 și nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, plata anuală pentru folosirea terenurilor proprietate municipală a fost recalculată.

Începând cu data de 01 mai 2013, plata anuală pentru utilizarea terenului menționat supra constituie suma de 95 432 lei.

Prin urmare, se constată că CCG nr. 96 nu a respectat prevederile expres stipulate în legislație, neachitând pentru perioada 31 iulie 2010 – 10 ianuarie 2018 suma de 913 979,08 lei, pentru folosirea terenului cu suprafața de 1,83 ha, cu numărul cadastral XXXXX, situat în municipiul Chișinău, sector Buiucani, str. Milano, 19/1.

Consiliul mun. Chișinău a mai susținut că a întreprins măsuri de tranșare prealabilă a litigiului, prin expedierea reclamației nr.01/1-08-2209 din 26 octombrie 2017 pârâtei, fiindu-i acordat un termen suplimentar pentru înlăturarea încălcărilor specificate în legislație, solicitându-i-se stingerea integrală a datoriei, cerințe care nu s-au soldat cu succes.

Prin hotărârea din 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la CCG nr. 96 în beneficiul Consiliului mun. Chișinău datoria pentru folosirea terenului în mărime de 286 296 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 8 588,88 lei. În rest pretențiile au fost respinse. (f.d.92, 100-107)

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 18 septembrie 2019, a respins apelul declarat de către Consiliul mun. Chișinău, a menținut hotărârea din data de 20 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 144, 145-155)

Instanțele de judecată au reținut că raportul juridic între părți a luat naștere în temeiul deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/23 din 02 aprilie 2013, prin care s-a stabilit plata pentru folosirea terenului aferent cu suprafața de 1,83 ha, cu numărul cadastral XXXXX, situat în municipiul Chișinău, sector Buiucani, str. Milano, 19/1, deținut în folosință de către CCG nr. 96.

Astfel, în temeiul 10, alin. (1), (8), (11) în colaborare cu art. 10¹ din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 cu privire la prețul normativ și modul de vânzare – cumpărare a pământului pretenția Consiliului mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriei pentru plata arendei a fost considerată de către instanțele de judecată întemeiată, totodată instanțele de judecată au aplicat normele de drept material ce reglementează termenul de prescripție, reținând ca fiind prescrisă pretenția cu privire la încasarea plății de arendă pentru perioada 30 iulie 2010-10 ianuarie 2015.

Cu referire la pretenția Consiliului mun. Chișinău cu privire la încasarea cheltuielilor de judecară suportate pentru serviciile poștale, instanțele de judecată au reținut ca fiind neîntemeiată, ori la materialele dosarului nu au fost prezentate probe ce ar confirma aceste cheltuieli. Totodată, instanțele de judecată prin prisma art. 98 alin. (1) în colaborare cu art. 85, alin. (1), lit. i) din Codul de procedură civilă au dispus încasarea din contul pârâtei

a taxei de stat, de a cărei plată a fost scutit reclamantul la depunerea cererii de chemare în judecată.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 30 octombrie 2019, a depus recurs Consiliul mun. Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată. (f.d. 160-162)

În motivarea cererii de recurs Consiliul mun. Chișinău a indicat că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 septembrie 2019, a fost publicată pe portalul național al instanțelor de judecată la 16 octombrie 2019, expedită participanților la proces la 17 octombrie 2019.

Recursul, înaintat de către Consiliul mun. Chișinău la 30 octombrie 2019, este declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Consiliul mun. Chișinău a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Consiliul mun. Chișinău, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat